

[Ove Hansen.]

der også grund for mig til at komme lidt nærmere ind på disse skatter, ikke mindst på baggrund af, at venstre og det konservative folkeparti ynder at fortælle, at det udelukkende er indehavere af ejendomme, der betaler og afholder amtskommunens udgifter. Det er rigtigt, at amtskommunen kun har mulighed for at udskrive skat på fast ejendom, men det er kun en lille del af amtskommunens udgifter, der lignedes på fast ejendom; over 65 pct. af amtskommunens udgifter afholdes af statskassen — det ved det ærede medlem hr. Thisted Knudsen så udmærket godt. Hvorfor nævner man ikke de faktiske forhold i stedet for fremdeles at fortælle, at det kun er indehavere af ejendomme, der bærer amtskommunens udgifter? For øvrigt betaler lejerne vel gennem huslejen deres part af de amtskommunale skatter. Og endelig, hvem er det, der nyder en særlig begunstiggelse, når det drejer sig om de amtskommunale skatter? Er det ikke landbruget? Vedtog vi ikke her i det høje ting i fjor på baggrund af den krise, landbruget befandt sig i, at begunstige landbruget? Vi vedtog en lov, der gik ud på, at landbruget i 1958 ikke måtte betale mere i skat til amtskommunen, end det gjorde det foregående år, selv om amtskommunen ville udskrive forøgede skatter.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen siger også, at det er urimeligt, at man beskatter boligen, således som tilfældet er nu. Jeg indrømmer, at vi meget gerne så, at man havde så højt et skattefrit fradrag, at boligerne blev fritaget, ja, måske slet ikke skulle betale afgifter, og at man i stedet havde en større grundskyld. Jeg vil dog i denne forbindelse anføre, at man i bymæssige kommuner kan give skattefrit fradrag på indtil 35 000 kr. og i sognekommuner på indtil 20 000 kr. Det bevirker, at mange små ejendomme helt er fritaget for til kommunen at svare bygningskyld. Ser man endelig på sådan et hus' driftsregnskab, vil der formentlig som oftest fremkomme et underskud, idet der jo er lagt loft over indtægtens højde, nemlig 3,5 pct. af ejendoms-skylden, hvorimod der ikke er lagt loft over udgifternes højde. Jeg tror, dette i langt de fleste tilfælde medfører, at der bliver et ret stort underskud på et almindeligt hus,

et underskud, som kan fradrages i de personlige skatter, således at skatteyderen altså her får en fordel. I hvert fald ser man underskud på driftsregnskabet for så godt som alle huse, der er opført efter 1945. Der-til kommer, at alt nybyggeri nu er fritaget for at svare bygningskyld både til staten og til kommunen i 22 år.

Endelig foreslår det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at byrdefordelingen mellem stat og kommune tages op til revision, således at staten påtager sig flere og flere af kommunens udgifter. Som kommunalmand mener jeg, man skal være forsigtig med at kræve, at staten påtager sig flere af kommunens udgifter, for følgen heraf bliver vel, og med rette, at staten forlanger mere kontrol med den kommunale administration, det kommunale selvstyre; det tror jeg ikke man ude i kommunerne kan være tilfreds med.

Poul Møller: Når mit parti er medfor-slagsstiller til dette forslag til folketings-beslutning, er det hverken på grund af det, Reventlow sagde i 1804, eller på grund af hvad hans regent, kronprins Frederik, eller nogen som helst anden fra den tid mente, hvad jeg synes må have meget lidt interesse for de forhold, vi står i i dag, men det er simpelt hen, fordi vi mener, ejendomsbeskatningen er blevet forældet, at det er et urimeligt, forældet synspunkt at ville bedømme folks skatteevne, deres mulighed for at bidrage til de offentlige udgifter, for-trinsvis efter deres rådighed over fast ejendom.

Jeg vil naturligvis gerne give det ærede medlem hr. Ove Hansen ret i den betragtning, at hvis man letter ejendomsskatterne, vil den store ejendom blive lettet mere end den mindre, det er så usigelig rigtigt, men jeg kan nu heller ikke se, at der ville være noget urimeligt i det. Det ville være urime-ligt, hvis man tænkte sig, at den store ejendom altid havde den store indtægt og den lille ejendom altid den lille indtægt. Dette forslag tager jo sigte på både byejeendomme og landejendomme, og det ærede medlem må vist give mig ret i, at vi har adskillige eksempler på folk, der sidder i store ejendomme med forholdsvis små indtægter, og folk, der sidder i små ejendomme med store indtægter. Om man har anbragt sin for-